

2019-09-30

P R O M E M O R I A

FI Dnr 19-18524

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 408 980 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Finansinspektionens kategorisering av kreditinstitut och filialer för den löpande tillsynen och användningen av tillsynsmetoder

Sammanfattning

Denna promemoria redogör för hur Finansinspektionen (FI) delar in kreditinstitut som står under FI:s tillsyn i olika tillsynskategorier. Här beskrivs också motsvarande klassificering av svenska filialer till kreditinstitut i andra EES-länder, vilka också står under FI:s tillsyn.

Enligt Europeiska bankmyndighetens (EBA) riktlinjer bör den behöriga myndigheten dela in alla kreditinstitut som står under myndighetens tillsyn i fyra olika kategorier.¹ Tillsynskategoriseringen, som alltså presenteras närmare i denna promemoria, förändrar inte FI:s arbetssätt utan sammanfaller snarare med detta. Den har inte heller någon direkt påverkan på kreditinstituten och filialerna eller deras verksamhet. Syftet med promemorian är att belysa hur FI tillämpar proportionalitet i tillsynen.

FI strävar efter att arbeta riskbaserat i sin tillsyn. Detta kan uppnås genom att ta hänsyn till kreditinstituten och filialernas storlek, systemviktighet, risk och omfattning av sin verksamhet när FI fördelar resurser för tillsynen. På så vis kan FI allokera sina resurser på ett effektivt och proportionerligt sätt. Målet är att tillsynen ska bli så effektiv som möjligt i ett samhällsekonomiskt perspektiv och samtidigt undvika en oproportionerligt stor börda för kreditinstituten och filialerna under FI:s tillsyn i förhållande till syftet med reglerna.

Genom tillsynskategoriseringen tillämpar FI EBA:s riktlinjer. Det huvudsakliga syftet med kategoriseringen (punkt 1 nedan) är att visa hur FI tillämpar proportionalitet i arbetet med översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP), som bland annat innefattar en bedömning av kreditinstitutens interna kapital- och likviditetsutvärdering. FI har även identifierat två kompletterande syften (punkt 2 och 3 nedan) som vi har valt att använda för att öka förståelsen för tillsynsarbetet. Kategoriseringen har alltså följande tre syften i FI:s arbete:

¹ "Riktlinjer om gemensamma förfarande och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖuP)", EBA/GL/2014/13.

1. Att ge underlag för att bestämma frekvens och omfattning av FI:s fullödigas översyns- och utvärderingsprocess (ÖUP) av enskilda kreditinstitut och filialer under tillsyn. Detta är det primära syftet med tillsynskategoriseringen, som är en direkt tillämpning av EBA:s riktlinjer.
2. Att ge underlag för hur FI:s övriga löpande tillsyn ska utformas.²
3. Att ge underlag för att utforma FI:s tillsynsmetoder och bestämma hur de ska tillämpas. En del av FI:s metoder riktar sig inte alltid mot samtliga kreditinstitut och filialer, utan oftast mot de mest systemviktiga. Tillsynskategoriseringen förtydligar FI:s proportionalitetsbedömning i detta sammanhang.³

Indelningen i olika tillsynskategorier baseras på en kvantitativ bedömning av graden av systemrisk som kreditinstitutet utsätter det svenska finansiella systemet för. Enligt EBA:s riktlinjer ska kategoriseringen ta hänsyn till företagets storlek, struktur och interna organisation samt verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet. Enligt riktlinjerna kan den behöriga myndigheten välja vilken metod som ska användas. Om det finns goda skäl har FI även möjlighet att ändra kategoriseringen för enskilda kreditinstitut utifrån en kvalitativ bedömning.

För kategoriseringen av svenska kreditinstitut har FI valt att använda den så kallade O-SII-modellen⁴, som identifierar så kallade övriga systemviktiga institut (O-SII) i enlighet med EBA:s riktlinjer.^{5,6} O-SII-modellen syftar till att bedöma det enskilda företags grad av systemviktighet. Detta kompletteras med en kvalitativ bedömning, där FI bland annat tar hänsyn till EBA:s beskrivning av de fyra kategorierna (se bilaga 1). Indelningen av instituten i de olika kategorierna visar omfattningen av FI:s löpande tillsyn.⁷

För utländska kreditinstituts svenska filialer tillämpar FI en annan metod för att göra klassificeringen. Den baseras på en kvantitativ bedömning av filialens systemviktighet i Sverige. Metoden för denna bedömning utgår från Kapitaltäckningsdirektivet⁸ och EBA:s riktlinjer, som hänvisar till ett antal

² FI:s tillsyn kan delas upp i tre olika typer: löpande tillsyn (t.ex. ÖUP), undersökningar och händelsestyrd tillsyn. Det är viktigt att notera att undersökningar och händelsestyrd tillsyn kan medföra en hög tillsynsintensitet även för institut i de lägre prioriterade tillsynskategorierna.

³ Ett relevant exempel på tillsynsmetod är FI:s promemoria ”Stresstestmetod för bedömning av kapitalplaneringsbuffert”, se <https://www.fi.se/sv/publicerat/nyheter/2016/fi-slar-fast-stresstestmetod-for-att-bedoma-kapitalplaneringsbuffert2/>

⁴ Se FI:s promemoria ”Identifiering av och kapitalpåslag för övriga systemviktiga institut (O-SII)”, se <https://www.fi.se/contentassets/376a76b290d84800897b1d6888d82caf/pm-o-sii-20151012.pdf>

⁵ Engelska: other systemically important institutions, O-SII.

⁶ ”Riktlinjer om kriterierna för att fastställa villkoren för tillämpning av Artikel 131(3) i Direktiv 2013/36/EU (CRD) i samband med bedömning av andra systemviktiga institut (O-SIIs)”, EBA/GL/2014/10.

⁷ Se <https://www.fi.se/contentassets/5e009a7c9fb640058882907fb9dbdb3c/tillsynsstrategi.pdf>

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU.

indikatorer med kvantitativa tröskelvärden för att avgöra filialernas systemvikt⁹. Eftersom FI delar det samlade tillsynsansvaret av filialer med hemlandsmyndigheterna är de inte föremål för samma typ av tillsyn som svenska kreditinstitut. Klassificeringen av utländska kreditinstituts svenska filialer och tillsynskategoriseringen av svenska kreditinstitut är därför inte direkt jämförbar. Men det övergripande syftet är detsamma: att beskriva systemvikt och visa proportionalitet i tillsynsarbetet.

FI publicerar årligen en uppdaterad tillsynskategorisering som baseras på den senaste fastställda rankningen enligt O-SII-modellen. Från och med 2019 ingår även klassificeringen av utländska filialer i publiceringen.

1. Bakgrund

Enligt EBA:s riktlinjer om gemensamma metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP¹⁰) bör den behöriga myndigheten dela in alla kreditinstitut som står under dess tillsyn i fyra olika kategorier.

Det primära syftet med kategoriseringen är att ange översyns- och utvärderingsprocessens (ÖUP) intensitet, omfattning och frekvens för samtliga kreditinstitut som står under myndighetens tillsyn. För detta ändamål rekommenderar EBA att myndigheten utgår från en bedömning av graden av systemrisk som de enskilda kreditinstituten bedöms utsätta det finansiella systemet för.

Utöver den direkta tillämpningen av riktlinjerna, som beskrevs ovan, har FI identifierat två kompletterande syften med kategoriseringen. Det ena har att göra med en mer generell prioriteringsbedömning av omfattningen av FI:s övriga tillsyn av de enskilda företagen, utöver översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP). Det andra är att förtydliga vilka av FI:s tillsynsmetoder som är tillämpliga för olika kreditinstitut, beroende på deras kategoritillhörighet. FI strävar efter att publicera de metoder och ställningstaganden som anger till exempel hur vissa kapitalkrav inom Pelare 2 tillämpas i tillsynen. Dessa metoder förtydligar FI:s praxis och riktar sig inte alltid till samtliga kreditinstitut, utan oftast till de mest systemviktiga. Tillsynskategoriseringen kan förtydliga FI:s proportionalitetsbedömning i detta avseende.

Viktigt att notera är dock att kategoriseringen endast är en utgångspunkt för FI:s prioritering av tillsynsresurserna. En mängd olika faktorer, av tillfällig eller permanent natur, kan motivera en annan nivå på FI:s tillsyn än vad kategoriseringen indikerar.

⁹ Se Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU, artikel 51, och EBA:s ”Riktlinjer om tillsyn över betydande filialer” EBA/GL/2017/14.

¹⁰ På engelska: Supervisory Review and Evaluation Process (SREP).

I riktlinjerna beskriver EBA kriterier på vad som kännetecknar typiska kreditinstitut i respektive kategori. EBA specificerar även minimivåer för frekvens och omfattning av översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) för var och en av de fyra kategorierna (se bilaga 1). Enligt riktlinjerna bör kreditinstitut som tillhör den högsta tillsynskategorin (kategori 1) bli föremål för en bedömning av samtliga delar i en översyns- och utvärderingsprocess (en fullödig ÖUP) minst en gång om året. Vidare säger riktlinjerna att en fullödig ÖUP bör göras minst vartannat år av kreditinstitut som tillhör kategori 2. Kreditinstitut som tillhör kategori 3 och 4 bör bli föremål för en fullödig ÖUP minst vart tredje år. Riktlinjerna specificerar ytterligare ett antal utgångspunkter för frekvensen och intensiteten på tillsynen utifrån vilken tillsynskategori ett företag tillhör. För alla kreditinstitut, oavsett kategori, ska tillsynsmyndigheten till exempel kvartalsvis övervaka nyckelindikatorer och en gång per år ta fram en nulägesbild av kreditinstitutets tillstånd.

EBA:s riktlinjer anger också att den behöriga myndigheten bör basera kategoriseringen på uppgifter som företagen är skyldiga att rapportera till myndigheten. Vidare bör kategoriseringen ses över regelbundet eller i samband med viktiga företagshändelser, som större avyttringar, förvärv eller andra strategiska åtgärder.

För utländska kreditinstituts svenska filialer används en särskild klassificering vars metodval och fastställande beskrivs i avsnitt 3.

2. Metodval och fastställa av kategori för kreditinstitut

2.1 Introduktion

Syftet med kategoriseringen är att tillhandahålla en utgångspunkt för myndighetens tillämpning av proportionalitetsprincipen. Kategoriseringen bör alltså överensstämma med omfattningen och intensiteten av FI:s tillsyn av de enskilda företagen.

I linje med EBA:s riktlinjer gör FI en bedömning av vilken grad av systemrisk som kreditinstituten utsätter det svenska finansiella systemet för. Den ligger sedan till grund för tillsynskategoriseringen.

FI har redan tidigare tagit fram en metod som sedan använts för att rangordna kreditinstitut efter grad av systemviktighet. I FI:s metod för att identifiera så kallade övriga systemviktiga institut (O-SII) beräknas en relativ poäng, eller en rangordning, för varje kreditinstitut under tillsyn, enligt den så kallade O-SII-modellen.¹¹ Poängsättningen baseras på en uppsättning indikatorer som avser att fånga kreditinstitutets systemviktighet. I modellen beaktas

¹¹ Se FI:s promemoria ”Identifiering och kapitalpåslag för övriga systemviktiga institut (O-SII)”, publicerad den 12 oktober 2015.

kreditinstitutets storlek, dess betydelse för samhällsekonomin, komplexitet och sammanlänkning. Indikatorerna kan beskrivas enligt följande:

- Storleken indikeras av omfattningen av kreditinstitutets verksamhet enligt balansräkningen.
- Betydelse för samhällsekonomin kan indikeras av exempelvis omfattningen av företagets förmedling av betalningar och omvandling av sparande till utlåning.
- Komplexitet kan indikeras av hur många marknader företaget agerar på eller vilka och hur många affärsområden det är verksamt inom.
- Sammanlänkning är ett mått på hur hopkopplat institutet är med det övriga finansiella systemet, vilket till exempel omfattningen av korsägande av säkerställda obligationer kan ge en bild av.

2.2 Ställningstagande

Som utgångspunkt för tillsynskategoriseringen av kreditinstitut avser FI att använda den så kallade O-SII-modellen.

FI har valt att använda den existerande O-SII-modellen som grund för att rangordna och kategorisera kreditinstituten under tillsyn. Modellen rangordnar kreditinstituten utifrån ett antal indikatorer på systemviktighet och har därmed samma syfte som tillsynskategoriseringen. FI bedömer att enkelhet, tydlighet och förutsägbarhet talar för att använda denna existerande modell. Att införa en ny modell, som mäter systemviktighet på ett annat sätt, bedöms inte ge en bättre eller mer rättvisande kategorisering av kreditinstituten.

FI avser att tillämpa kategoriseringen i enlighet med EBA:s riktlinjer, det vill säga för att avgöra frekvensen och omfattningen av översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP). I linje med riktlinjerna anser FI att graden av kreditinstitutens systemviktighet är en lämplig utgångspunkt för detta ändamål. FI har även identifierat två kompletterande syften med kategoriseringen, nämligen som underlag för hur FI avser att tillämpa sina tillsynsmetoder, vilka företag som blir berörda och för att indikera omfattningen av övrig tillsyn, utöver översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP). Vidare anser FI att kategoriseringen är en bra kommunikationsform när FI ska förklara hur olika tillsynsmetoder tillämpas. Att använda kategoriseringen även för dessa sekundära syften bidrar till att öka transparensen i FI:s tillämpning av proportionalitet.

2.3 Fastställande av kategorisering för kreditinstitut

FI kommer att meddela resultatet av rangordningen och kategoriseringen av kreditinstituten årligen, eller oftare vid behov. Kategoriseringen kommer att baseras på den kvantitativa bedömningen av deras systemviktighet enligt poängsättningen i O-SII-modellen tillsammans med en kompletterande

kvalitativ bedömning. Antalet företag inom respektive kategori kan variera med tiden då rangordningen enligt O-SII-modellen kan förändras.

För att fastställa den exakta indelningen kommer FI alltså att komplettera O-SII-modellens kvantitativa rangordning med en kvalitativ bedömning. FI har för avsikt att varje år genomföra en rättvisande kategorisering som uppfyller de huvudsakliga och kompletterande syften som nämnts. Om FI vid något tillfälle däremellan bedömer att det finns goda skäl att avvika från den då aktuella tillsynskategorisering kan myndigheten flytta ett företag till en mer eller mindre tillsynsintensiv kategori. Detta gäller oavsett vilken plats i rangordningen som företaget har enligt O-SII-modellen. Om så sker kommer detta att offentliggöras på FI:s webbplats.

FI noterar att EBA:s riktlinjer i detalj anger miniminivåer för intensiteten i den löpande tillsynen utifrån tillsynskategori (se bilaga 1). FI avser att följa dessa miniminivåer i den utsträckning som de överensstämmer med FI:s riskbaserade tillsynstrategi. Ett exempel där EBA:s miniminivåer i dagsläget inte helt stämmer överens med FI:s riskbaserade tillsynsmodell är ett krav på att minst vart tredje år göra en fullödig bedömning av alla delar i översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) för de minst systemviktiga företagen (kategori 4).

FI kommer i dagsläget att genomföra översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) i enlighet med de miniminivåer som EBA:s riktlinje anger för kreditinstitut som ingår i kategori 1–3. Däremot kommer FI i dagsläget inte att göra en fullödig översyns- och utvärderingsprocess av kreditinstitut i kategori 4 så ofta som vart tredje år. Dessa företag representerar en låg eller marginell andel av de samlade svenska banktillgångarna och ur riskhänseende bedöms dessa företag ha en försumbar påverkan på den finansiella stabiliteten i Sverige, vilket också framgår av O-SII-poängen. Samtidigt kan även dessa mindre institut utgöra väsentliga risker ur till exempel ett konsumentskyddsperspektiv. Vilka av företagen i kategori 4 som kommer att bli föremål för fullödig översyns- och utvärderingsprocesser (ÖUP) under ett visst år kommer att bestämmas utifrån en samlad riskbaserad analys med såväl kvantitativa som kvalitativa inslag. Även om det ett givet år inte görs en fullödig översyns- och utvärderingsprocess (ÖUP) för ett kreditinstitut så kategoriseras alla företag årligen. Dessutom övervakas nyckeltal för alla företag regelbundet under året och en nulägesbild av kreditinstitutets tillstånd tas fram en gång per år.

Tidpunkten för när FI genomför den årliga översynen och publicerar tillsynskategoriseringen inför nästkommande år kommer normalt att vara under det tredje kvartalet (med den senaste årliga uppdateringen av O-SII-poängen som grund). FI har valt denna tidpunkt för att förändringar i tillsynskategoriseringen ska kunna beaktas i tillsynsplaneringen för nästkommande år (se bilaga 1). Dessutom behöver FI tid för att informera de berörda företagen om kategoriseringen och inkludera dem i ytterligare

informationsinsamlingar tillsammans med de övriga företag som ingår i de mest systemviktiga kategorierna.

I samband med den årliga översynen av tillsynskategoriseringen kommer FI som tidigare nämnts även att göra en kvalitativ bedömning där andra variabler än O-SII-modellen ingår. Den bedömningen baseras på kompletterande information som FI får genom tillsynsaktiviteter och analys av data som företagen rapporterar in.

3. Metodval och fastställande av klassificering för utländska kreditinstituts svenska filialer

3.1 Introduktion

Syftet med klassificeringen är att tillhandahålla en utgångspunkt för FI:s tillämpning av proportionalitetsprincipen. Klassificeringen bör alltså överensstämma med omfattningen och intensiteten i FI:s tillsyn av de enskilda filialerna.

I linje med Kapitältäckningsdirektivet¹² och EBA:s riktlinjer gör FI en gemensam bedömning tillsammans med hemlandsmyndigheten av vilken grad av systemrisk som det utländska kreditinstitutets filial utsätter det svenska finansiella systemet för. Det ligger sedan till grund för klassificeringen. En sådan klassificering görs enbart för filialer till kreditinstitut i länder som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Filialer som tillhör ett kreditinstitut i ett tredje land, det vill säga ett land utanför EES, omfattas inte av klassificeringen.

3.2 Ställningstagande

För klassificeringen av utländska kreditinstituts svenska filialer avser FI att använda de indikatorer som är specificerade i Kapitältäckningsdirektivet och EBA:s riktlinjer för filialtillsyn¹³.

FI avser att tillämpa klassificeringen i enlighet med regerverken, det vill säga för att avgöra intensiteten i tillsynen och tillämpa propportionalitet samt för att avgöra och fördela tillsynsansvaret mellan hem- och värdlandsmyndigheten. FI anser att systemviktigheten är en viktig faktor att beakta när det gäller att dimensionera tillsynen, och att klassificeringen därför är lämplig att tillämpa inom detta område. Kortfattat innebär det att FI:s tillsynsarbete är mer omfattande för en betydande filial än för en icke-betydande filial och tillsynen av en särskilt betydande filial mer omfattande än för en betydande filial. Tillsynen av icke-betydande filialer fungerar också som utgångspunkt för

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU.

¹³ Se Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU, artikel 51, och EBA:s ”Riktlinjer om tillsyn över betydande filialer” EBA/GL/2017/14.

tillsynen av alla utländska kreditinstituts svenska filialer, oberoende av vilken betydelse de har.

3.3 Fastställande av klassificering för svenska filialer till utländska kreditinstitut

För klassificeringen av utländska kreditinstituts svenska filialer specificerar Kapitäläckningsdirektivet och EBA:s riktlinjer ett antal vägledande indikatorer. När en filial bedöms överstiga en eller flera tröskelvärden för dessa indikatorer bör den behöriga myndigheten i en värdmedlemsstat och den samordnande tillsynsmyndigheten tillsammans besluta om filialen ska klassificeras som betydande eller särskilt betydande. I enlighet med tidigare nämnda regelverk klassificerar FI filialer som något av följande:

1. särskilt betydande filial
2. betydande filial
3. filial.

En **betydande filial** är en filial som hemlandsmyndigheten och värdlandsmyndigheten gemensamt har bedömt som betydelsefull för det finansiella systemet i värdmedlemsstaten. De behöriga myndigheterna fattar sitt beslut enligt Artikel 51 i kapitäläckningsdirektivet. Beslutet att betrakta en filial som betydande har ingen egentlig påverkan på filialen som sådan och dess verksamhet, utan syftet är att de behöriga myndigheterna ska samverka i tillsynen över filialen i högre utsträckning.

Det som skiljer en **särskilt betydande filial** från en betydande filial är framför allt att en särskilt betydande filial anses vara viktig för den finansiella gruppens överlevnad och att den tillhandahåller kritiska funktioner, det vill säga att den kan hota den finansiella stabiliteten i värdlandet. De behöriga myndigheterna kan, enligt EBA/GL/2017/14, fatta beslut om att klassa en filial som särskilt betydande under förutsättning att den redan klassificeras som betydande och överstiger något av ett antal specificerade tröskelvärden (se nedan). Liksom klassificeringen som betydande filial har klassificeringen om särskilt betydande ingen egentlig påverkan på filialen som sådan och dess verksamhet. Syftet är att vidare specificera samarbetet om tillsynen mellan de behöriga myndigheterna och öka intensiteten i tillsynen.

De indikatorer som ligger till grund för klassificeringen av betydande och särskilt betydande filialer baseras på insättningar i förhållande till den inhemska marknaden, den troliga effekten som en nedläggning av filialens verksamhet skulle ha på värdlandets systemrelaterade funktioner samt filialens storlek och betydelse när det gäller antalet kunder inom ramen för värdmedlemsstatens bank- eller finanssystem. Indikatorerna beaktar filialens storlek, dess betydelse för samhällsekonomin, komplexitet och sammanlänkning. Beslut om att klassa en filial som betydande eller särskilt betydande bör övervägas av de behöriga myndigheterna om filialen uppfyller

något av de tröskelvärden för de indikatorer som specificeras i respektive regelverk enligt följande:

Betydande filial (Artikel 51 i 2013/36/EU):

- *Om insättningarna i filialen motsvarar en marknadsandel som överskrider 2 % i värdmedlemsstaten, eller,*
- *Den troliga effekten som inställande eller nedläggning av institutets verksamhet har på den systemrelaterade likviditeten och på betalnings-, clearing- och avvecklingssystemen i värdmedlemsstaten, eller,*
- *Filialens storlek och betydelse vad gäller antalet kunder inom ramen för värdmedlemsstatens bank- eller finanssystem.*

Särskilt betydande filial (EBA/GL/2017/14)

- *Filialens marknadsandel för inlåning överstiger 4 procent i värdmedlemsstaten,*
- *Filialens totala tillgångar (tillgångar som är förenade med filialen) utgör en betydande del av värdmedlemsstatens BNP (dvs. är större än 4 procent av BNP),*
- *Filialens totala tillgångar (tillgångar som är förenade med filialen) utgör en betydande del av värdmedlemsstatens banksystems totala tillgångar (dvs. är större än 4 procent av värdmedlemsstatens banksystems totala tillgångar), eller*
- *Filialen kan anses vara systemviktig på liknande grunder som andra systemviktiga institut (O-SII) med utgångspunkt från den bedömning som avses i EBA:s riktlinjer i de fall den går att tillämpas på filialspecifika uppgifter, om sådana uppgifter finns tillgängliga. Givet omfattningen av filialernas integrering med och med avseende på det stöd filialerna får från institutet, bör de behöriga myndigheterna även överväga att fastställa högre trösklar för poängsättning för O-SII i syfte att identifiera de filialer som uppfyller villkoren i intensifieringstestet.*

Klassificeringen av en betydande eller särskilt betydande filial indikerar att en filial är systemviktig och tillhandahåller kritiska funktioner i Sverige. Detta är betydelsefullt eftersom den nationella myndigheten – i detta fall alltså FI – inte har det formella ansvaret för stabiliteten i en filial. Detta ansvar ligger på hemlandsmyndigheten. FI har dock fortsatt ett ansvar för stabiliteten i det svenska finansiella systemet som helhet. Om de berörda myndigheterna klassificerar en filial som betydande eller särskilt betydande, vilket innebär att den är en systemviktig del av det svenska finansiella systemet, har FI därför ett särskilt intresse att utöva tillsyn över att filialen inte agerar på ett sådant sätt att systemstabiliteten, marknadernas funktionssätt eller makrostabiliteten hotas. FI kommer därför att agera i tillsynskollegiet för att säkerställa en tillräckligt god insyn i risknivån, inklusive affärsmodeller och affärsstrategier, för det bolag och den grupp som filialen ingår i. På så sätt kan FI vidta nödvändiga åtgärder om stabiliteten i bolaget eller gruppen är allvarligt hotad och därmed också hotar den finansiella stabiliteten i det svenska finansiella systemet som helhet.

När det gäller konsumentskyddsfrågor, marknadsuppförandefrågor och penningtvätt kvarstår det direkta tillsynsansvaret hos FI, även då verksamheten bedrivs genom en filial. Tillsynskategoriseringen – det vill säga hur betydelsefull filialens verksamhet är på den svenska marknaden – ger en indikation på hur intensiv tillsyn FI bör bedriva inom dessa områden.

För den löpande tillsynen innebär en klassificering som betydande eller särskilt betydande filial att FI behöver bidra till den gemensamma riskbedömning, genom en översyns- och utvärderingsprocess (ÖUP), som tillsynskollegiet tar fram genom att göra en riskbedömning av den svenska filialen (vilket också specifikt anges i riktlinjer från EBA när det gäller särskilt betydande filialer). Förutom att delta i tillsynskollegiet, får FI även rätten att observera och delta i det löpande arbetet inom resolutionskollegiet för betydande och särskilt betydande filialer.

FI kommer att meddela resultatet av klassificeringen av kreditinstitutens utländska filialer årligen, eller oftare vid behov.

Bilaga 1

Beskrivning av tillsynskategorierna enligt EBA:s riktlinjer:

Nedan följer en beskrivning av vilka typer av institut som bör ingå i de fyra kategorierna som specificeras i EBA:s riktlinjer:

Kategori 1

Globala systemviktiga kreditinstitut (G-SII) och andra systemviktiga kreditinstitut (O-SII).¹⁴ I förekommande fall kan andra kreditinstitut ingå efter beslut av den behöriga tillsynsmyndigheten efter en bedömning av företagets storlek och interna organisation samt verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet.

Kategori 2

Andra medelstora och stora kreditinstitut än de som ingår i kategori 1. Dessa har en inhemsk eller betydande gränsöverskridande verksamhet inom flera affärsområden – även annat än bankverksamhet – och erbjuder krediter och finansiella produkter till privatpersoner och icke-finansiella företag. I kategorin ingår även icke systemviktiga specialiserade företag med betydande marknadsandelar inom sina affärsområden; betalningssystem eller finansiella marknadsplatser (börser).

Kategori 3

Små och medelstora kreditinstitut som inte uppfyller kraven för kategori 1 eller 2. Dessa har en inhemsk eller obetydlig gränsöverskridande verksamhet inom ett begränsat antal affärsområden. De erbjuder i huvudsak kreditprodukter till privatpersoner och företag samt har ett begränsat utbud av finansiella produkter. Här ingår också specialiserade företag med mindre betydande marknadsandelar inom sina affärsområden; betalningssystem eller finansiella marknadsplatser (börser).

Kategori 4

Alla andra icke-komplexa nationella kreditinstitut som inte tillhör kategorierna 1–3 (exempelvis företag med begränsad verksamhet och obetydliga marknadsandelar inom sina affärsområden).

¹⁴ Institut som avses i artikel 131 i direktiv 2013/36/EU.

Minimivåer på tillsyn och bevakning av institut utifrån dess tillsynskategorisering, enligt EBA:s riktlinjer:

Kategori	Monitorering av nyckelindikatorer	Fullödig ÖUP	Sammanfattning av bedömning av ÖUP**	Engagemangsnivå/ Dialog
1	Kvartalsvis	Årligen	Årligen	Fortlöpande engagemang och dialog
2	Kvartalsvis	Vartannat år	Årligen	Fortlöpande engagemang och dialog
3	Kvartalsvis	Vart tredje år	Årligen	Riskbaserat engagemang och dialog
4	Kvartalsvis	Vart tredje år	Årligen	Engagemang minst vart tredje år

* En nulägesbild av institutens tillstånd inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP).

Bilaga 2

Klassificering av utländska kreditinstituts svenska filialer enligt EU-regelverk och EBA:s riktlinjer

Filial

En icke-betydande filial är en filial som inte anses systemviktigt eller uppfyller något av kraven för att klassificeras som en betydande filial.

Tillsynsintensiteten för en icke-betydande filial är utgångspunkten för tillsynen över alla utländska kreditinstituts svenska filialer, oberoende av vilken betydelse de har.

Betydande filial

En filial vars tröskelvärden för specificerade indikatorer uppfyller kriterier för att klassificeras som betydande. Det som i kapitaltäckningsdirektivet kallas ”inställandet eller nedläggning av institutets verksamhet” har troligen en materiell effekt på den systemrelaterade likviditeten och på betalnings-, clearing- och avvecklingssystemen i värdmedlemsstaten.

Särskilt betydande filial

En filial vars tröskelvärden för specificerade indikatorer uppfyller kriterier för att klassificeras som betydande och särskilt betydande filial. Vidare anses den vara viktig för den finansiella gruppens överlevnad eller att den har kritiska funktioner, det vill säga att den kan hota den finansiella stabiliteten i värdlandet.

Minimivåer på tillsyn och bevakning av filialer enligt EBA:s riktlinjer:

Kategori	Monitorering av nyckelindikatorer	Fullödlig ÖUP	Engagemangsnivå/ Dialog
Särskilt betydande filial	Kvartalsvis	Årligen	Fortlöpande engagemang och dialog
Betydande filial	Halvårsvis	Årligen	Fortlöpande engagemang och dialog
Filial	Riskbaserat	N/A	Riskbaserat engagemang och dialog